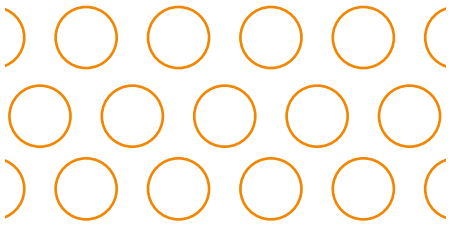

Broers, vrienden én slechthorend.

De Brabantse broers Julius en Hans de Bekker hebben dezelfde aanstekelijke lach, ze werken keihard en denken over heel veel dingen precies hetzelfde. Ze zijn elkaars beste vrienden. En ze dragen allebei een hoortoestel.

Julius (54) was de eerste die minder goed ging horen: "Ik werk in de bouw, bij een bedrijf dat betonmortel maakt en levert. De helft van de tijd rijd ik op een mixerbetonpomp, de andere helft van de tijd zit ik op kantoor. Toen ik 35 jaar geleden begon hadden we nog nooit van gehoorbescherming gehoord. De hele dag zat ik tussen de vrachtwagens, betonpompen en trilnaalden. Echt herrie."

Fotografie: Clemens Rikken

HoorProfs audiciens

Een jaar of zeven geleden stapte hij bij een ketenaudicien naar binnen. "Die audicien nam nauwelijks de tijd voor me. Er werd niet naar me geluisterd. Ik had, voor ik de winkel had verlaten, al besloten dat ik daar geen hoortoestel zou gaan aanschaffen. Ik ging eens bij een HoorProfs vakaudicien langs. Dat was wel even anders. Hij had geen haast. En hij verkocht me uiteindelijk een prima hoortoestel."

Zeven jongens

Julius vertelt dat hij uit een groot gezin komt: "We waren met zeven jongens thuis. Daar had onze moeder haar handen vol aan. Vader was smid. Doordat hij voortdurend tussen het lawaai zat raakte zijn gehoor flink beschadigd. Toevallig dat ook Hans en ik juist door ons wérk slechthorend zijn geworden."

Kinderfiets

Zijn broer Hans (59) nam in 1983 de zaak van zijn vader over en bouwde het uit tot het metaalconstructiebedrijf dat het nu is. "We verwerken ruim 600 ton ijzer per jaar. We bouwen bedrijfshallen, boerenschuren en hekwerken. Maar we repareren ook een kinderfiets, hoor. Het is nog steeds een

familiebedrijf: mijn vrouw, zoon, dochter, zwager en neef werken er ook."

Tien keer terug

Niet als bij Julius eiste het lawaai van slijpmachines, hamers en zagen ook bij Hans z'n tol: "Mijn vrouw mopperde dat ik de televisie zo hard zette. En ik zei vaak 'wat zeg je?' als ze iets vroeg. Julius nam me mee naar zijn audicien. Ik bleek 60% gehoorverlies te hebben, aan beide kanten. De HoorProfs vakaudicien nam flink de tijd om mijn hoortoestellen af te stellen: ik ben wel tien keer bij hem terug geweest, denk ik. Hij ging net zo lang door tot het goed was."

Gehoorbescherming

Zal de geschiedenis zich blijven herhalen? Niet als het aan Hans ligt: "Ik heb flink geïnvesteerd in gehoorbescherming. Ik druk iedereen die bij me werkt op het hart om oordoppen te dragen. Maar ja, ze zijn – net als ik – soms een beetje eigenwijs."